ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
12
ΙΟΥΛΙΟΥ 1936

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 113 (167)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΜΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

ΑΚΑΜΠΤΟΙ ΚΑΙ ΑΠΤΟΗΤΟΙ

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ εἶναι πρωτίστως ὄργανον τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Ὅταν πρὸ ἐξαετίας ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ὁρίζοντα τῆς Χαλκιδικῆς ἔταξε εἰς ἑαυτὴν ὡς προορισμὸν νὰ βροντοφωνήση τὰ σφαγιαζόμενα μέχρι τότε δίκαια τοῦ τόπου αὐτοῦ, δίκαια στηριζόμενα εἰς ἡρωϊκὰς θυσίας αἵματος εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Συνόλου καὶ εἰς τὰς γενναίας ὑλικὰς συνεισφορὰς εἰς τὸν Δημόσιον Κορβανᾶν, νὰ καταστῇ ὁ δονούμενος καὶ ζωντανὸς ἀποδέκτης τῶν πόνων του, ὁ ἀντίλαλος τῶν γογγυσμῶν καὶ τῶν δικαίων παραπόνων του καὶ νὰ ἀγωνισθῇ παντὶ σθένει, διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν του.

Καὶ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀποστολῆς της ταύτης ἐχώρησεν ἡ «Φωνὴ» εὐθαρσῶς μὲ ἐνθουσιασμὸν ποὺ ἀντλεῖ ἀπὸ τὸν μεγάλον της προορισμὸν μὴ φεισθεῖσα οὐδενὸς κόπου, μὴ ὀρρωδήσασα πρὸ οὐδενὸς ἐμποδίου, γεραίρουρα καὶ βραβεύουσα πάντα διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς Χαλκιδικῆς μοχθοῦντα ἀλλὰ καὶ πλήττουσα σκληρῶς οἱονδήποτε ὅστις ἔχων ὑπεύθυνον θέσιν ἐφωρᾶτο ἐπιλήσμων τῶν καθηκόντων του ἢ ἀπεδεικνύετο κατώτερος τῆς θέσεώς του.

Ἡ ἐφημερὶς λοιπὸν αὐτὴ ἔχει **παράδοσιν** ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ παρεκκλίνῃ καὶ εἰς τὸ ἀνακύψαν ζήτημα τῆς Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Κοινοτήτων.

***

Κατὰ μίμησιν ἀλλαχοῦ κρατοῦν ἱδρύθη καὶ εἰς τὸν Νομόν μας ὁ θεσμὸς τῆς Μ.Υ.Κ. μὲ σκοπὸν τὴν διενέργειαν μικρῶν τεχνικῶν ἔργων ἀνὰ τὰ χωρία, τὴν σύνδεσιν αὐτῶν δι' ὁδῶν, μελέτας ὑδρεύσεως κ.τ.λ.

Πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον ἀπεβλέψαμεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἀκόμη μὲ ἐνδιαφέρον καὶ στοργὴν διότι ἐπιστεύομεν ὅτι ἠδύνατο οὗτος νὰ συνεισφέρῃ πάμπολλα εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ἐγκατελειμμένης Χαλκιδικῆς, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τοὺς πόρους αὐτοῦ ἀντλεῖ μοναδικῶς ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῶν Κοινοτήτων μας, ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα δηλ. τῶν κατοίκων.

Πλὴν ὅμως ἐσχάτως διεπιστοῦμεν ὅτι ἡ Μ.Υ.Κ. δὲν ἀντεπεκρίνετο εἰς τὰς προσδοκίας μας. Πλεῖσται Κοινότητες ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτῆς καὶ ἀναζητοῦντες τὰ αἴτια ἐβλέπομεν ὅτι τὸ σύνολον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Μ.Υ.Κ. κατεπόνετο ἀπὸ μισθοὺς καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ οὐδὲν σχεδὸν ἀπέμενε δι' ἔργα ὅτι ὁ ἐπὶ κεφαλῆς ταύτης Μαχανικὸς δὲν ἀπέδωκε τοὺς προσδοκωμένους καρποὺς καὶ ἐπέσυρε τὴν μῆνιν πολλῶν χωρίων.

Καὶ ἂ ἐλάβομεν τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνάπλασιν τῆς Μ. Υ. Κ. διὰ τὴν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς τοποθέτησιν ἄλλου μηχανικοῦ ἱκανοῦ καὶ καταλλήλου καὶ ἤλθομεν εἰς... σύγκρουσιν μὲ τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς.

Ὁ κ Βασίλειος Κορφιωτάκης ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς εἰς ἓν δημοσίευμά μας ἀφορῶν τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῆς Μ.Υ.Κ. μᾶς ἀπήντησε διὰ δικ. κλητῆρος καὶ ἐπὶ πλέον μᾶς ὑπέβαλε καὶ μήνυσιν.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ μᾶς ἐμβάλλει εἰς σκέψεις πολλάς. Ἡμεῖς ὑψώσαμεν μὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς τὴν σημαίαν τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Χαλκιδικῆς καὶ μαχόμεθα σθεναρῶς ὑπὲρ τῆς ἐπιλύσεως τῶν μεγάλων προβλημάτων ποῦ κατατρύχουν αὐτήν, ἄγρυπνοι φρουροὶ τῶν συμφερόντων τοῦ Νομοῦ καὶ προστάται τῶν δικαίων τῶν συμπολιτῶν μας. Ἐὰν δὲ διὰ τοὺς ἀγώνας μας τούτους ἀγώμεθα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων τοῦτο ἀποτελεῖ τίτλους τιμῆς καὶ περγαμηνὰς δι' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πλέον μᾶς ἱκανοποιεῖ διότι οἱ μόχθοι μας θὰ εὕρουν τὴν πανηγυρικήν των δικαίωσιν καὶ ἐπισήμως ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῶν Δικαστηρίων.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ τούτου. Ἐν Ἑλλάδι πρέπει νὰ προσέξωμεν τὸν θεσμὸν τῶν Νομαρχῶν.

Ὁ ὕπατος λειτουργὸς τῆς τοπικῆς Διοικήσεως ὁ Νομάρχης ἔχει ἀποστολὴν ὑψηλὴν καὶ προορισμὸν εὐρύν. Πρέπει νὰ εἶναι πρωτοπόρος πάσης ἐν τῷ Νομῷ προοδευτικῆς κινήσεως, ὁ ἐμψυχωτὴς πάσης ἐκπολιτιστικῆς ἐν αὐτῷ δράσεως ὁ σκαπανεὺς τῆς κοινῆς τῶν πολιτῶν εὐημερίας.

Ἡ θέσις τοῦ Νομάρχου εἶναι θέσις ὑψηλὴ καὶ ἐξαιρετικὴ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς προόδου καὶ τῆς εὐτυχίας ἑνὸς Νομοῦ.

Κατ' ἀκολουθίαν ὁ Νομάρχης πρέπει νὰ ἀναζητῆται μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων προσώπων τόσον ἀπὸ ἀπόψεως μορφώσεως ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἤθους καὶ χαρακτῆρος καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι ἱκανὸς καὶ δραστήριος προικοδοτημένος μὲ πλεῖστα ὅσα προσόντα καὶ προτερήματα.

Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως καὶ τῆς ἀναπλάσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν Νομαρχῶν χρειάζεται μία πλήρης διοικητικὴ ἀνακαίνισις καὶ ὀργάνωσις τῆς χώρας.

Τὸν Νομαρχιακὸν θῶκον ἐν Χαλκιδικῇ κατέχει ἤδη ὁ κ. Βασίλειος Κορφιωτάκης. Ὁ θῶκος αὐτὸς εἶναι βαρὺς καὶ αἱ εὐθῦναι μεγάλαι. Διότι ἡ Χαλκιδικὴ κατατρύχεται ὑπὸ σωρείας προβλημάτων καὶ πλείστων ἀναγκῶν.

Ὁ κ. Β. Κορφιωτάκης συναισθάνεται τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν βαρύτητα τῆς ἀποστολῆς του; Εἶναι κατάλληλος καὶ ἱκανὸς νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς αὐτήν;

Ἰδοὺ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον αὐτομάτως προβάλλεται ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης. Καὶ ἡ ἀπάντησις θὰ δοθῇ συντόμως διότι «ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι».

Ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε ἔργα καὶ ἡμέρας του, διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν γλῶσσαν τῆς εἰλικρινείας δὲν μένομεν ἱκανοποιημένοι. Εὑρίσκεται ἐνταῦθα ἀπὸ διμήνου καὶ ἔδει νὰ εἶχε περιέλθῃ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν Χαλκιδικὴν ὁσονδήποτε καὶ ἂν τοῦτο εἶναι ἐπίπονον διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν τοῦ Νομοῦ του.

Ἐνεφανίσθησαν ἐσχάτως ζητήματα ὀξύτατα ὡς τὸ τοῦ Δάσους Ταξιάρχου καὶ ἄλλα, οὐδεὶς ὅμως ἠσθάνθη τὴν παρουσίαν του.

Ἀλλ' ἡμεῖς θὰ παράσχωμεν εἰς τὸν κ. Κορφιωτάκην πίστωσιν χρόνου καὶ ἀρκετὴν μάλιστα, πρόθυμοι νὰ ἀναγνωρίσωμεν μίαν εὐδόκιμον τυχὸν ἐν τῷ μέλλοντι δρᾶσιν του καὶ νὰ ἐξάρωμεν καὶ νὰ χειροκροτήσωμεν αὐτήν. Ἐὰν ὅμως τελικῶς διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης εἶναι ἀνίκανος καὶ ἀκατάλληλος διὰ τὴν θέσιν τὴν ὑψηλὴν τὴν ὁποίαν κατέχει, αἴ τότε ἂς μὴ ἀναμένῃ ἁπλῶς κριτικὴν καὶ ἔλεγχον ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων· τότε ἂς εἶναι βέβαιος βεβαιότατος ὅτι θὰ ἐγκαταλείψῃ ἑκὼν ἄκων τὴν Χαλκιδικήν.

Προκάτοχός του εἶχεν ἀποτύχει εἰς τὴν Νομαρχιακὴν ἀποστολήν του ἐν Χαλκιδικῇ. Καὶ ἐπράξαμεν καὶ τότε τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τοῦ Λαοῦ Παρίδαμεν καὶ ἰδεολογικὰς συγγενείας καὶ προσωπικοὺς δεσμοὺς καὶ ἐτέθημεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐξαναστάντος πληθυσμοῦ τοῦ Νομοῦ μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀπαλλαγῶμεν τάχιστα τῆς παρουσίας του.....

Εὑρισκόμεθα καὶ πάλιν ἕτοιμοι εἰς τὰς ἐπάλξεις μας εἰς τὸν ὡραῖον ἀγῶνα μας ὑπὲρ τῆς Χαλκιδικῆς μας. Δικαστικαὶ διώξεις δὲν μᾶς πτοοῦν, τοὐναντίον μᾶς ἐνισχύουν μᾶς τονώνουν.... εἰς τὸ ἔργον μας τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐννοοῦμεν νὰ ἐπιτελῶμεν ἴσως μὲ αὐστηρότητα ἀλλὰ πάντοτε μὲ Δικαιοσύνην καὶ ἀντικειμενικότητα.

Ὁ Νομαρχιακὸς θῶκος τῆς Χαλκιδικῆς ἔχει παράδοσιν. Τὸν ἐκλέϊσεν ἕνας Ἀγγελόπουλος, τὸν ἐξύψωσεν ἕνας Καλεύρας, τὸν ἐτίμησεν ἕνας Σταυρινίδης καὶ ἕνας Σταματόπουλος καὶ τὸν ἐνεψύχωσεν ἐσχάτως ἕνας Παζιώνης.

Εἶναι ἀντάξιος τῆς θέσεως ταύτης ὁ κ. Κορφιωτάκης; Ἔχει καλῶς· θὰ ἀναγνωρισθῇ τοῦτο καὶ θὰ τύχῃ τῆς εὐγνωμοσύνης μας. Εἶναι ἀνάξιος; Νὰ ἑτοιμάζεται νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν οἶκον του, ἔνθα οὐδεὶς θὰ τὸν ἐνοχλῇ καὶ οὐδεὶς θὰ τὸν ταράσσῃ.

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

ΜΟΙΡΑΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ

Ἐκεῖνο, λοιπόν, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς εἴχαμεν προΐδει καὶ εἴχομεν «προσημάνει» καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἴχαμεν ἐπιστήσει σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων—ὑπευθύνων δὲν κατωρθώθη νὰ ἀποφευχθῇ—ἤρχισε νὰ ἐκδηλοῦται, ἤρχισε νὰ πραγματοποιῆται, δυστυχῶς. Διότι οἱ ἁρμόδιοι δὲν θέλουν νὰ καταλάβουν τὴν σοβαρότητα τοῦ ζητήματος καὶ δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀλλάξουν τακτικὴν καὶ σύστημα.

Οὕτω σοβαρὰ ἔκτροπα ἐσημειώθησαν τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς Ταξιάρχην κατὰ τὸν ἀποτερματισμὸν τῶν ὁρίων τοῦ Πανεπιστημιακοῦ δάσους.

Εἶχον μετοβῆ ἐκεῖ οἱ δύο δασάρχαι (τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Δασαρχείου Πολυγύρου), καλέσαντες, ὅπως παρευρεθοῦν εἰς Ταξιάρχην τὴν 6 τρέχοντος, καὶ τὰ Συμβούλια τῶν Κοινοτήτων Βραστῶν καὶ Παλαιοχώρας ἵνα συμπαραστοῦν καὶ οἱ λαϊκοὶ οὗτοι ἐκπρόσωποι κατὰ τὸν τελικὸν καθορισμὸν τῶν ὁρίων τοῦ Πανεπιστημιακοῦ δάσους.

Οἱ κάτοικοι Ταξιάρχου, μὴ συγκρατούμενοι πλέον καὶ ἐπιρρίπτοντες τὴν εὐθύνην τῆς διαιωνίσεως τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ Κοινοτικὸν τῶν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον κατ' ἐκείνην ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν συνεδρίαζε ἐπὶ τῆς στάσεως τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ τηρήσῃ κατὰ τὸν ἀποτερματισμὸν ὅστις θὰ ἐγίνετο κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἡμέραν ἐπετέθησαν ὡς εἷς ἄνθρωπος κατὰ τοῦ συνεδριάζοντος Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, πέταξαν ἔξω τοῦ γραφείου τοὺς Κοινοτ. Συμβούλους, ἀνήρτησαν μαύρην σημαίαν ἐπὶ τοῦ ἐξώστου τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος, ἐκλείδωσαν τὸ γραφεῖον καὶ ἐξῆλθον εἰς τοὺς δρόμους ἐν παρελάσει εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας.

Καὶ πάντα ταῦτα δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ, ὡς ἀρχή. Διότι οἱ κάτοικοι Ταξιάρχου δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀνεχθοῦν τὴν κατάφωρον αὐτὴν καταπάτησιν τῶν δικαίων των, δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ σταματήσουν τὸν ***περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα τῶν,*** δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ πεθανουν—διότι θάνατος ὡμός, βέβαιος, ἀναπόφευκτος, εἶναι δι' αὐτοὺς ἡ ἀφαίρεσις τῶν κτημάτων των καὶ τῶν κοινοτικῶν δασῶν (τῶν μόνων πόρων ζωῆς των) καὶ ἡ πάροδος χώρησις αὐτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Τοὐναντίον εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἐξαντλήσουν καθ' ἑαυτὸν εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ φθάσουν εἰς τὰ ἄκρα, νὰ ἀγωνισθοῦν τὸν ***«τὸν περὶ ὅλων»*** ἀγῶνα, ἵνα ἐπιτύχουν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαίων των, τῶν περιουσιῶν των, τῆς ζωῆς των. Μετῆλθον μέχρι τώρα ὅλα τὰ νόμιμα μέσα: Παρεκινήθησαν, διεμαρτυρήθησαν, παρεκάλεσαν, ἱκέτευσαν. Τίποτε. Κανεὶς ἐπίσημος δὲν ἐνδιεφέρθη, κανεὶς δὲν συνεκινήθη, κανεὶς δὲν πόνεσε. Τί τοὺς ὑπολείπεται, λοιπόν, νὰ κάμουν; Τὸ ἐρώτημα τίθεται σαφῶς, κατηγορηματικῶς, ὡμῶς ἐνώπιόν των: ΖΩΗ ἢ ΘΑΝΑΤΟΣ. Μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν τί πρέπει νὰ ἐκλέξουν; Ὑποχρεωτικὰ καὶ ἀναγκαστικῶς τὴν ΖΩΗΝ. Διότι δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ καταδικάσουν τοὺς ἑαυτούς των εἰς θάνατον. Πρέπει, λοιπόν, νὰ πάρουν τὸ δίκιο των μόνοι των, μὲ τὸ σπαθί των· διότι κανεὶς ἀπολύτως δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀφαιρῇ τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν, καταδικάζεται δὲ βαρύτατα ὑπὸ τῶν νόμων τῆς πολιτείας ΚΑΘΕ ΦΟΝΙΑΣ. ***Εἶναι δὲ ὑψίστη ὑποχρέωσις καὶ μέγιστον καθῆκον τῶν πολιτῶν νὰ ἀμύνωνται μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις—μέχρις ἐσχάτων—πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς των.***

Μόνον ἔτσι πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ ἐνέργεια τῶν κατοίκων Ταξιάρχου. Μόνον ὡς ἄμυνα ὑπὲρ τῆς ζωῆς των.

***

Ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου διὰ τοὺς κατοίκους Ταξιάρχου ζητήματος εἶναι ὄχι ἁπλῶς ἔνοχος, ***ἀλλ' ἐγκληματική.*** Ὑπομνήματα τῶν κατοίκων, ἀναφοραὶ τῆς Κοινότητος, ἀρθρογραφία τοῦ ἐγχωρίου τύπου, διαβήματα τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ἐξετέθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τῆς ὑπεδείξαν τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ρυθμίσεως τούτου. Πλὴν αὕτη τὰ πάντα ἠγνόησε, τὰ πάντα περιεφρόνησε, τὰ πάντα ἐχλεύασε.

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

ΣΙΘΩΝΙΑ

Ἡ ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ ΓΩΝΙΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ

Δυὸ κυρίως ζητήματα ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τοῦ ὅμορφοῦ αὐτοῦ χωριοῦ, (ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ ζητήματος τῆς συγκοινωνίας ποὺ ἀπασχολεῖ ὁλόκληρη τὴ χερσόνησο τῆς Σιθωνίας).

Τὸ πρῶτο καὶ κυριώτερο εἶναι ἡ ἀποξήρανσις τοῦ παρὰ τὸ χωρίον ἕλους. Ἡ ἀποξήρανσις τοῦ ἕλους αὐτοῦ—Χάρου ἀληθινοῦ γιὰ τὸ χωριὸ—ὄχι μόνον θὰ δώσῃ ὑγεία καὶ ζωὴ στοὺς κατοίκους καὶ θὰ τραβήξῃ καὶ πολλοὺς παραθεριστὰς—γιατὶ ἡ τοποθεσία τοῦ Ν. Μαρμαρᾶ εἶναι κάτι τὸ ὀνειρώδες—ἀλλὰ θὰ ἀποδώσῃ καὶ στὴν καλλιέργεια περὶ τὰ 500—800 στρέμματα γῆς. Ἡ ὠφέλεια συνεπῶς ἐκ τῆς ἀποξηράνσεως τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ ἕλους, τὸ ὁποῖον ἐπὶ χρόνια τώρα μασιζει καὶ ἀφανίζει τοὺς πτωχοὺς κατοίκους Μαρμαρᾶ, εἶναι τόσο μεγάλη καὶ σπουδαία, ὥστε νὰ δικαιολογῆται κάθε δαπάνη. Ἄλλως τε καὶ ἡ δαπάνη αὐτὴ δὲν θὰ εἶναι ἐλιγγιώδης. Κατὰ τοὺς πρόχειρους ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶν θὰ ἀνέλθῃ εἰς 160—200 χιλιάδες. Ἡ Κοινότης προσφέρει ἐκ τοῦ ὑστερήματός της 20.000 καὶ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων της ἀνερχομένην εἰς 500 ἡμερομίσθια.

Ἡ ὑπολοιπομένη συνεπῶς δαπάνη δὲν θὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῶν 100.000 δραχμῶν. Εἶναι κρῖμα, εἶναι ἔγκλημα νομίζουμε, νὰ σιγοπεθαίνῃ ἕνας κόσμος ὁλόκληρος γιὰ 100 000 δρχ Πρέπει, ἐπιβάλλεται, εἶναι ἠθικὴ ὑποχρέωσις καὶ καθήκον τοῦ κράτους νὰ ἐξεύρῃ ἀντὶ πάσης θυσίας τὸ ἀπαιτούμενον σοῦτο ποσὸν διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ Ν. Μαρμαρᾶς ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον καὶ θανατηφόρον οὐτηνοσογόνον ἑστίαν.

Βουλευταί, Νομάρχης, Ὑγειονομικὸν Κέντρον Νομοῦ καὶ ἐγχώριος τύπος πρέπει ὅλοι των νὰ καταβάλουν κάθε των προσπάθεια γιὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν διάθεσιν ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς ἀναγκαιούσης μικρᾶς αὐτῆς πιστώσεως διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ φοβεροῦ ἕλους τοῦ Ν. Μαρμαρᾶ.

Ἄλλο ζήτημα ζωτικὸ ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς κατοίκους Ν. Μαρμαρᾶ εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν. Εἶναι ντροπὴ 15 χρόνια μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας νὰ μὴ ἔχῃ τακτοποιηθῆ ἀκόμη τὸ βασικώτατον αὐτὸ ζήτημα τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν. Πόσες ζημίες, πόσοι καυγάδες, πόσες φασαρίες δημιουργεῖ ἡ ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καθημερινῶς εἶναι κάτι τὸ πολὺ γνωστὸν εἰς πάντας. Ὁλόκληρος ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος κατ' ἐπανάληψιν ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ

Δυστυχῶς αἱ ἑκάστοτε Κυβερνήσεις ἀπὸ συστήματος παραμελοῦν τοῦτο πρὸς μεγίστην ζημίαν καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας γενικώτερον. Τί ἄλλο νὰ προσθέσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τὸ σπουδαιότατον αὐτὸ διὰ τὸν γεωργικόν μας κόσμον ζήτημα;

Ἡ «Φωνὴ» ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της φωνάζει καὶ αὐτή—ὅπως καὶ ὅλος ὁ ἄλλος Ἑλληνικὸς τύπος—διὰ τὴν ἀπείγουσαν ἀνάγκην τῆς τακτοποιήσεώς τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ φωνή της ἠχεῖ εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων.

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Ἐκεῖνο ποὺ ἐπείγει σοβαρῶς εἰς τὴν Κοινότητα Παρθενῶνος εἶναι ἡ ταχεία ἐπισκευὴ τοῦ διδακτηρίου, τὸ ὁποῖον καταστραφὲν ἐξ ὁλοκλήρου σχεδὸν ἐκ τῶν σεισμῶν τοῦ 1932 ἐξακολουθῆ νὰ παραμένῃ ἀνεπισκεύαστη Ἔτσι ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος νὰ καταρρεύσῃ καὶ τὸ ἐναπομείναν μέχρι τῆς στιγμῆς ὄρθιον καὶ νὰ στερηθῆ ἡ Κοινότης παντελῶς σχολικοῦ κτιρίου. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν τούτου ἡ σχετικὴ δαπάνη δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰς 50 000 δραχμῶν. Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Παρθενῶνος ὑπέβαλε πρὸ καιροῦ αἴτησιν μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως καὶ λεπτομεροῦς διαγράμματος, ὑποδεικνύουσα εἰς τοὺς ἁρμοδίους τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐπισκευῆς τοῦ ἑτοιμορρόπου διδακτηρίου, πλὴν μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδεμία ἀπάντησις ἐλήφθη καὶ οὐδεμία ἐνέργεια ἐξεδηλώθη. Περιμένουν, φαίνεται. οἱ πολυάσχολοι ἁρμόδιοι νὰ καταρρεύσῃ πρῶτα τὸ σχολεῖον, νὰ τετραπλασιασθῆ ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη—διότι τότε δὲν θὰ πρόκειται περὶ ἐπισκευῆς, ἀλλὰ περὶ ἀνεγέρσεως νέου κτιρίου καὶ συνεπῶς καὶ ἡ μετριοτέρα δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 200.000 δρχ.—καὶ ὕστερα νὰ εὐδοκίσουν νὰ... ἐνδιαφερθοῦν.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς, ὅστις εἶναι γνώστης τῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἀπετάθη ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Παρθενῶνος ἀφ' ἑνὸς ἐντείνει τὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν ἀπόσπασιν τῆς ἀναγκαιούσης πιστώσεως. Τὸ ἴδιο εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κάμουν καὶ οἱ τέσσαρες βουλευταί μας (γιὰ νὰ μὴ τοὺς ποῦμε πῶς τρῶνε «χαράμι» τοὺς βουλευτικούς των μισθοὺς), καθὼς καὶ ὁ Νομάρχης μας. Ἂς μὴ περιμένουν νὰ περνᾶ ὁ καιρὸς μὲ ἀναβολὲς καὶ δικαιολογίες. Τώρα ποὺ εἶναι καλοκαίρι καὶ τὰ σχολεῖα ἀρχοῦν, τώρα εἶναι καιρὸς νὰ ἐπισκευασθῆ τὸ ἑτοιμόρροπον σχολεῖον.

Οἱ κάτοικοι Παρθενῶνος δι' ὑπομνήματός των ὑποβληθέντος εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν κατὰ τὸ 1935, ζητοῦν νὰ μὴ μεταβαίνουν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Συκιᾶς δι' ἀνακρίσεις, ἀφοῦ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα ὁ Εἰρηνοδίκης Συκιᾶς ἔρχεται εἰς τὸν Παρθενῶνα καὶ δικάζει. Ζητοῦν δηλαδὴ οἱ κάτοικοι Παρθενῶνος νὰ ἀνακρίνωνται κατὰ τὰς δικασίμους ἡμέρας τοῦ μεταβατικοῦ Εἰρηνοδικείου γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὶς χασομέριες καὶ τὰ ἔξοδα τῆς εἰς Συκιὰν μεταβάσεώς των. Τὸ αἴτημά των αὐτὸ εἶναι δικαιότατον ἐφ' ὅσον ὁ Εἰρηνοδίκης Συκιᾶς πηγαίνει διὰ δικασίμους εἰς Παρθενῶνα.

Γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ δρόμου Νικήτης—Παρθενῶνος, θὰ ἀπαιτηθοῦν περὶ τὸ 1 ἑκατομμύριον δρχ Μοῦ εἶπαν, λοιπόν, οἱ Παρθενιῶτες τὸ ἑξῆς: Προκειμένου νὰ δαπανηθῆ ἕνα ἑκατομμύριο γιὰ τὸ δρόμο Νικήτης—Παρθενῶνος, νὰ διατεθῆ ἀκόμα ἕνα ἑκατομμύριο— σύνολον 2 000 000—καὶ νὰ μεταφερθῆ τὸ χωριὸ στὴν τοποθεσία Μουνούχι, ὁπότε δὲν χρειάζεται νὰ κατασκευασθῆ δρόμος.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Οἱ Ἁγιονικολάτες μὲ γέμισαν μὲ παράπονα κατὰ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Δὲν ἐνδιαφέρεται, λένε, γιὰ τίποτε, δὲν φροντίζει, δὲν ἐνεργεῖ καὶ δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ κάμῃ τίποτε ἀπολύτως.

Ἐγὼ βέβαια εἶμαι τελείως ἀδιαφορος περὶ τὰ ζητήματα αὐτὰ καὶ ἰδίως διὰ τὴν δράσιν τοῦ Γεωργικοῦ μας Ἐπιμελητηρίου. Πάντως θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ ἀναγράψω τὰ παράπονα τῶν κατοίκων Ἁγ. Νικολάου εἰλικρινά, σκέτα καὶ νερόβραστα, ἴσως καὶ συγκινηθοῦν ἀπ' αὐτὰ οἱ κατηγορούμενοι ὑπεύθυνοι—διοικοῦντες τὸ Γ. Ἐπ. Χαλ)κῆς.

ΝΙΚΗΤΗ

Εἰς τὴν Νικήτην διεπίστωσα τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐπισκευῆς τοῦ ὑδραγωγείου, τοῦ ὁποίου οἱ σωλῆνες—τοῦ ἐσωτερικοῦ δικτύου κυρίως—ἔχουν καταστραφῆ τελείως μὴ ἀντικατασταθέντες πρὸ 30ετίας καὶ πλέον. Σχετικῶς εἶδα καὶ μίαν ἔκθεσιν τῶν ἰατρῶν Γ. Στεριανοπούλου καὶ Γ. Χριστοφορίδου, διὰ τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς κατοίκους νὰ πίνουν νερὸ ἀπὸ τὴν «καινούργια» βρύση, διότι ὑπάρχει ἄμεσος κίνδυνος μεταδόσεως διαφόρων μολυσματικῶν νοσημάτων καὶ ἰδίως τύφου.

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νικήτης ἔχει ὑψίστην ὑποχρέωσιν, ἂν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῶν κατοίκων—καὶ ἀσφαλῶς ἐνδιαφέρεται—νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέραν ἐπισκευὴν τοῦ ὑδραγωγείου τούτου, διὰ νὰ μὴ ἐνσκύψῃ εἰς τὴν Κοινότητα καμμία ἐπικίνδυνος ἐπιδημία

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ

Περίεργα πράγματα συμβαίνουν φέτος μὲ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ σίτου, τὰ ὁποῖα γεννοῦν τὴν σκέψιν ὅτι πρόκειται νὰ ἐμπαιχθῆ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος. Λέγομεν «πρόκειται», διότι ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐμπαιχθῆ, κατόπιν τῶν ζωηρῶν καὶ δικαίων διαμαρτυριῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντηχοῦν ἀπὸ παντοῦ καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἀπὸ τὰ μεγάλα σιτοπαραγωγικὰ κέντρα

Δὲν φθάνει ὅτι ἡ φετεινὴ παραγωγὴ τοῦ σίτου ὑπῆρξε κατὰ πολὺ μικροτέρα τῆς περυσινῆς εἰς πολλὰ μέρη καὶ εἰς ἄλλα ἀσήμαντα, ἀλλὰ ἔχουν ν' ἀντιπαλαίσουν οἱ ἀγρόται καὶ μὲ κρατικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα συντείνουν εἰς τὴν ὑποτίμησιν τοῦ σίτου τῆς φετεινῆς ἐσοδείας. Μὲ λίγα λόγια, φέτος ἀντὶ νὰ προστατεύσῃ ἡ κρατικὴ συγκέντρωσις τὴν τιμὴν τοῦ σίτου (ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος καὶ κύριος σκοπὸς τοῦ θεσμοῦ τῆς συγκεντρώσεως) κατήντησε δῶρον ἄδωρον διὰ τοὺς ἀγρότας, ὅπως μαρτυροῦν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ὥριζε τὸ Κράτος τιμὰς κατηγοριῶν τοῦ σίτου ὡρισμένας, θετικάς. Τόσον ἡ μία κατηγορία τὴν ὀκᾶν, τόσον ἡ ἄλλη καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ὁ ἀγρότης, δηλαδή, παραδίδων τὸν σῖτον ἐγνώριζε τὴν τιμήν του, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐπληρώνετο.

Μὲ ὅλας, λοιπόν, τὰς βραδύτητας, τὰ ἐμπόδια, τὰς ἀτελείας, τὴν κρατικὴν καθυστέρησιν εἰς ὀργάνωσιν καὶ μέσα, ἀπεδεικνύετο ὁπωσοῦν ὠφέλιμος ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου, διὰ τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Δὲν περιήρχετο τὸ πολύτιμον προϊόν του, τὸ μὲ τόσους μόχθους καὶ θυσίας παραγόμενον, εἰς τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἀγροτῶν μὲ χαμηλὴν τιμήν, διὰ νὰ τὸ πωλήσουν αὐτοὶ κατόπιν εἰς ἀνωτέραν τιμήν, ἴσην πολλάκις—ἢ καὶ ἀνωτέραν—τῆς τιμῆς τοῦ εἰσαγομένου ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν σίτου.

Φέτος ἐφαρμόσθηκε (ἀπὸ πέρυσι ἔγινε ἀρχὴ) τὸ σύστημα τῆς ***προσυγκεντρώσεως*** τοῦ σίτου, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὴν φαίνεται ὅτι δὲν βλάπτει τὰ συμφέροντα τῶν ἀγροτῶν ἀλλὰ ὅτι μάλλον τοὺς ἐξυπηρετεῖ μεγάλως, ἀφοῦ μάλλιστα διενεργεῖται ἡ προσυγκέντρωσις ἀπὸ τὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦνται φυσικὰ ἀπὸ γεωργούς.

Ἐθεωρήθη μάλιστα ἡ προσυγκέντρωσις ὡς προληπτικὸν μέτρον διατηρήσεως τῆς τιμῆς τοῦ σίτου, τῆς προστασίας του δηλαδή.

Ἐπειδὴ τὸ περίφημον Κράτος μας δὲν ἔχει τὰ μέσα νὰ προβαίνῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐπειδὴ οἱ ἀγρόται ἔχουν ἀνειγούσας καὶ πολλὰς ἀνάγκας, τοὺς εἶπαν: «Φέρτε εἰς τὴν προσυγκέντρωσιν ἀπὸ 500—700 ὀκάδες σίτου ἕκαστος, λάβετε μίαν τιμὴν ἀπέναντι τῆς τιμῆς τῆς συγκεντρώσεως ὁρισθείσης καὶ ὅταν θὰ ἀρχίσῃ νὰ παραλαμβάνῃ ἡ συγκέντρωσις τὸν σῖτον, τὸν ὁποῖον θὰ ἔχῃ περιλάβει ἡ προσυγκέντρωσις, θὰ παραλάβῃ καὶ τὸν λοιπὸν καὶ θὰ σᾶς δοθῆ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ λογαριασμοῦ σας». Οἱ ἀγρόται συνεφώνησαν καὶ ἐνίσχυσαν προθύμως τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς προσυγκεντρώσεως.

Ἕως ἐδῶ φαίνονται νὰ πηγαίνουν καλὰ τὰ πράγματα. Ἀλλὰ ἰδοὺ τί συμβαίνει τώρα καὶ τί δικαίως παραπονοῦνται οἱ ἀγρότοι εἰς βάρος τῶν ὁποίων γίνεται ὄχι ἁπλῶς ἀδικία, ἀλλὰ τεραστία ζημία: Σὲ πολλὰ σιτοπαραγωγικὰ μέρη ἡ κυρία ΚΕΠΕΣ ὥρισε ἀνωτέραν τιμὴν μελλοντικῆς ἐκκαθαρίσεως μέχρις 6 καὶ 30% δραχ. κατ' ὀκᾶν. Ἐνῶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ τιμὴ τοῦ σίτου θὰ ὁρισθῆ φέτος εἰς 7 καὶ 40% δρχ. τὸ ὀλιγώτερον Διατί λοιπὸν αὐτὴ ἡ τροπολογία τῶν 6 καὶ 30% δρχ. κατ' ὀκᾶν;

Ἔτσι οἱ ἀγρόται δὲν ἔχουν κανένα λόγον νὰ παραδώσουν τὸν σῖτον εἰς τὴν προσυγκέντρωσιν, ἀφοῦ τοὺς προσφέρεται ἤδη ὑπὸ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ ***«ἀπάνω στ' ἀλῶνι»*** ἴση καὶ μεγαλυτέρα τιμὴ καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ χασομέριες καὶ ἔξοδα μεταφορᾶς τοῦ σίτου εἰς τὰς ἀποθήκας Συγκεντρώσεως. Καὶ μάλιστα χωρὶς καμμίαν διτύπωσιν, χωρὶς βάσανα καὶ ὀχλήσεις. Γιατὶ νὰ πᾶνε τὸ σιτάρι των στὴ συγκέντρωσι, νὰ λάβουν μιὰ μικρὴ προκαταβολὴ καὶ νὰ περιμένουν τρεῖς καὶ βάλε μῆνας ὥσπου νὰ τοὺς ἐκκαθαρίσῃ ἡ ΚΕΠΕΣ τοὺς λογαριασμούς των καὶ μὲ τὰ βάσανα τῆς βαθμολογίας τοῦ σίτου εἰς κατηγορίας, ὅταν αὐτοστιγμεὶ τὸν πωλοῦν στὸ ἐλεύθερο ἐμπόριο μὲ βεβαίαν τὴν τιμὴν τῶν 6.50 καὶ ***«τὸν παρὰ στὸ χέρι»***; Καὶ πρὸς τί τότε ὅλη ἡ κρατικὴ κινητοποίησις τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων πολυαρίθμων ὑπαλλήλων διὰ τὴν μακρὰν καὶ πολυδάπανον ὑπηρεσίαν τῆς συγκεντρώσεως, ὅταν δὲν συμφέρει κανένα ἀγρότην νὰ ὑπαχθῆ εἰς τὰς ἀνεξηγήτους αὐτὰς διατάξεις καὶ διατυπώσεις τῆς Κ. Ε. Π. Ε. Σ;

Οἱ ἴδιοι οἱ ἀγρόται ὅμως εὑρίσκουν τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀτόπων τούτων:

Ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου φέτος, λέγουν, ὅπως διενεργεῖται, ὠφελεῖ τὸ... ἐλεύθερον ἐμπόριον! Μήπως, λοιπόν, γίνεται φέτος ἡ συγκέντρωσις κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ὀλίγοι κερδοσκόποι—παράγοντες ἢ καταφερτζῆδες;

Ὁ σιτοπαραγωγικὸς κόσμος ζητεῖ ἄμεσον τὴν κρατικὴν ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου δι' αὐτὸν ζητήματος τούτου, σπουδαιοτάτου ἐπίσης δι' ὅλην τὴν ἐργαζομένην καὶ παραγωγικὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν—ἐκτὸς τῶν ἀσυνειδήτων χρυσοκανθάρων καὶ κερδοσκόπων.

Μουδανιὰ Ἰούλιος 1936

Μ. Α.
ἀγρότης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ν. Τριγλίας προκηρύσσει ἐπαναληπτικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου πρὸς ἐξόρυξιν 500 κυβ. μ. λίθων οἰκοδομῆς ἐνεργηθησομένην τὴν 19ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. συμφώνως τοῖς ὅροις οἵτινες εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτ. Σχολείων Χαλκιδικῆς, τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Παληουρίου καὶ τὴν Γεν. Διοίκησιν Μακεδονίας ὑπηρεσίαν Σχολικῶν κτιρίων.

Ἐν Παληουρίῳ τῇ 4)7)1936

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΜΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Παληουρίου Χαλκιδικῆς.

Διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου πρὸς ἐξόρυξιν 500 κυβ. μ. λίθων οἰκοδομῆς ἐνεργηθησομένην τὴν 19ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π. μ. συμφώνως τοῖς ὅροις οἵτινες εἶναι κατατεθημένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτ. Σχολείων Χαλκιδικῆς, τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Παληουρίου καὶ τὴν Γεν. Διοίκησιν Μακεδονίας ὑπηρεσίαν Σχολικῶν κτιρίων.

Ἐν Παληουρίῳ τῇ 4)7)1936

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΤΑΜΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΒΑΛΤΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΚΑΠΙΟΣ ΕΡΩΣ

Κάτι μέσα μου ἀνάφτει κι' ὅσο πά-
(ει πλημμυρίζει,
Κάτι ὡς ἄπειρος στρώνετ' ἀστερι-
(ῶν οὐρανός.
Τ' εἶναι κ' ἔτσι ἀπὸ φέγγος ἡ ψυ-
(χή μου γιομίζει;
Κάποιος ἔρωτάς θἆναι ποὺ γενιέ-
(ται σὰν φῶς!

Ποὺ γενιέται σὰν ἥλιος ποὺ ἀπ' τὸ
(κῦμα προβαίνει,
Καὶ σκορπίζει τὰ ρόδα μὲ τὰ χέρια
(ἀνοιχτά.
Κ' ἡ ψυχή μου σὰ νέφος πάει μα-
(ζύ του, ἀνεβαίνει,
Νὰ πνιγῆ μὲς τὰ ρόδα, νὰ ταφῆ ἀπ'
(αὐτά.

Κάτι μέσα μου ὠχραίνει κι' ὅσο πά
(ει καὶ θαμπίζει,
Κάτι ὡς ἄπειρος σβύνετ' ἀστεριῶν
(οὐρανός.
Τ' εἶναι κ' ἔτσι ἀπὸ σκότος ἡ ψυχή
(μου γιομίζει;
Κάποιος ἔρωτος θἆναι ποὺ πεθαί-
(νει σὰν φῶς!

Ποὺ πεθαίνει σὰν ἥλιος ποὺ στὸ
(κύμα βουτάει,
Καὶ σκορπίζει χρυσάφια μὲ τὰ χέ-
(ρια ἀνοιχτά.
Κ' ἡ ψυχή μου σὰ νέφος πάει μαζύ
(τους, κυλάει,
Νὰ πνιγῆ στὰ χρυσάφια, νὰ ταφῆ
(ἀπ' αὐτά.

ΑΓ...Σ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
6-27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1936

Δηλώσατε ἐγκαίρως συμμετοχήν.

Ἡ σπουδαιοτέρα κατ' ἔτος ἐπίδειξις τῆς βιομηχανικῆς, βιοτεχνικῆς καὶ γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ ἀπονεμηθοῦν χρηματικὰ ἔπαθλα καὶ τιμητικὰ βραβεῖα εἰς τὰ ἀνωτέρας ποιότητας, συσκευασίας καὶ ἐμφανίσεως, Γεωργικὰ προϊόντα.

Ἐδήλωσαν ἐπισήμως συμμετοχήν:
Γερμανία, Γιουγκοσλαυΐα, Τουρκία, Αἴγυπτος, Δανία. Προβλέπεται συμμετοχὴ καὶ ἄλλων ξένων χωρῶν.

Μεγάλαι ἐκπτώσεις Ναύλων καὶ ἐπὶ τῶν Μεταφορῶν.

Ζητήσατε κανονισμὸν καὶ πληροφορίας:
Ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκθέσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους αὐτῆς ὡς καὶ τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν Δραχ. 75

Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς συνδρομητοῦ δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οἰκονομικοῦ μας Διευθυντοῦ.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Δ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΥ

Τοῦ κ. Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου

Δὲν θὰ ἦτο βεβαίως ἐντὸς τῆς πραγματικότητος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἤθελεν ἰσχυρισθῇ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἰσέδυσεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ θ' ἀπεῖχεν πολὺ περισσότερον ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν διαβλέπει κινδύνους καὶ μάλιστα κινδύνους σοβαροὺς εἰς τὴν ἔντονον προπαγάνδαν, ἡ ὁποία κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς διεξάγεται ἐν Ἑλλάδι ὑπὲρ τοῦ κομμουνιστικοῦ ἰδεώδους. Ἀπολύτως ἐλεύθερος ἀφεθεὶς καὶ μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν δραστηριότητος ἐργαζόμενος, κατόρθωσε ν' ἀποκτήσῃ βαθείας ῥίζας εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς κοινωνικὰς τάξεις, καὶ μέχρι αὐτῶν τῶν παραμικροτέρων χωρίων. Οἱ ἐργάται, οἱ χωρικοί, οἱ πρόσφυγες, οἱ δημόται καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ὁ Στρατός, οἱ Κληρικοί, οἱ διανοούμενοι, τέλος ἡ εἰς πελάγη ἀγραμματοσύνης πλέουσα ὑπὸ προώρου κοσμοπολιτικοῦ πνεύματος καταληφθεῖσα νεολαία, περιλαμβάνουν σήμερον εἰς τοὺς κόλπους των διαρκῶς καὶ ἀλματωδῶς αὐξανομένη, νὰ καθίσταται εἰς ἄκρον ἀνησυχαστική.

Τὸ Κράτος ἀφήσαν αὐτὸν ἀσύδοτον καὶ τῆς Κοινωνίας μὴ ἀντιδρώσης καθόλου, κατέληξε ν' ἀποτελῇ σήμερον τάξιν προνομιοῦχον καὶ μὴ ὑπαγομένην εἰς τοὺς Νόμους, ὑπονομεῦον τὸ Κράτος, τρομοκρατῶν τὴν Κοινωνίαν, ἀνατρέπον τὸν Στρατὸν καὶ τοὺς δύο, ἐξευτελίζων τὴν εὐνομίαν, ἐπιτιθέμενον κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ φονεύουν τέλος τοὺς ἐπικινδύνους αὐτῷ ἀντιπάλους του. Ἐργασίαν σοβαρὰν εἰς τὸ ἀνατρεπτικὸν ἔργον τοῦ Κομμουνισμοῦ προσφέρουν οἱ προλετάριοι τοῦ πνεύματος, οἱ ἡμιμαθεῖς καὶ ἐπιπόλαιοι αὐτοὶ διανοούμενοι, οἱ ὁποῖοι μεταπολεμικῶς προὐκάλεσαν πρωτοφανῆ πνευματικὴν ἀναρχίαν ἐν Ἑλλάδι. Οἱ μετὰ τόσης εὐκολίας ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν Πανεπιστημίων ἐπιστήμονες, θέλοντες νὰ ἐπιδείξουν πνευματικὴν ὑπεροχὴν καὶ νὰ παρουσιάζονται ὡς συγχρονισμένοι καὶ ἐξελικτικοὶ ἄνθρωποι μεταβάλλονται ἄλλοι ἐνσυνειδήτως καὶ ἄλλοι ἀσυνειδήτως εἰς ὄργανα τῆς Κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Εἰς αὐτοὺς δέον νὰ προστεθοῦν καὶ τ' ἀσυνείδητα ἐκπαιδευτικὰ ὄργανα τῆς δημοτικῆς ἰδιαίτερα ἐκπαιδεύσεως τὰ ὁποῖα χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἰδέαν ἀναμασσοῦν ὅπου καὶ ἄν εὑρίσκωνται τὰς θεωρίας περὶ «νέων ἰδεῶν καὶ περὶ μεταρρύθμισις»

Ὁ κομμουνισμὸς δὲν εἶναι δόγμα πολιτικὸν ἢ οἰκονομικόν, εἶναι ἀληθὴς θρησκεία. Ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ προπαγάνδα, διευθύνεται μὲ τελείαν ἐπιστήμην, διεξάγεται ἀπὸ πράκτορας εὐφυεστάτους διαθέτοντες πλουσιωτάτην ἐπαναστατικὴν φιλολογίαν καὶ λαμβάνοντας διαρκῶς ὁδηγίας ἔξωθεν πῶς νὰ ἐκμεταλλεύωνται μετὰ διαβολικῆς τέχνης, τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας, τὰ ἐλατώματα τοῦ ἀστικοῦ κρατικοῦ συστήματος, τὴν ἔλλειψιν ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἀστικοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ σάλος καὶ αἱ ἀνατροπαί, τὰς ὁποίας ἐδημιούργησεν εἰς τ' ἄτομα, εἰς τὰ Κράτη καὶ τὰ Ἔθνη ὁ τελευταῖος παγκόσμιος καὶ καταστρεπτικὸς τῶν πάντων πόλεμος καὶ οἱ μεγάλαι καταστροφαὶ τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ διατάραξις τοῦ ρυθμοῦ τῆς ζωῆς τῶν λαῶν. Πάντα ταῦτα εἶναι στοιχεῖα ἀποτελοῦντα πλαίσιον κατάλληλον πρὸς καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν σπερμάτων ἀνατροπῶν καὶ ἐπαναστάσεων, τόσον κρατικῶν ὅσον καὶ κοινωνικῶν.

Καὶ δὲν βλέπομεν τὸν λόγον διατί εἰς τὸν νοσοῦντα καὶ παραπαίοντα ἐγκέφαλον τοῦ ἀφελεστέρου τῶν κομμουνιστῶν νὰ μὴ γιγαντοῦται ἡ φιλοδοξία ὅπως κηρύξῃ μίαν κοινωνικὴν ἐπανάστασιν καὶ νὰ ἐλπίζῃ ἐν τῇ ἐπιτυχίᾳ της, ἀφοῦ βλέπει ἀνθρώπους ἀφιεῖς νὰ κηρύσσουν κρατικὰς ἐπαναστάσεις καὶ ἐνῷ σαλεύουν τὰ θεμέλια, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ Κρατικὸν οἰκοδόμημα καὶ συσσωρεύουν ἐγκλήματα καὶ καταστροφάς, νὰ κατορθώνουν νὰ θεωροῦνται ἥρωες;;

Τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν αὔριον τὴν ἱστορίαν τῆς περιόδου, τὴν ὁποίαν ζῶμεν σήμερον, ἀσκοῦν ἐπιδράσεις καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιδράσεων τούτων εἶναι ἡ μετατόπισις τοῦ ἄξονος τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς πρὸς νέαν κατεύθυνσιν, πρὸς ἄλλους ὁρίζοντας.

Ὁ ρυθμὸς ὁ διέπων τὰς συνολικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ βίου βαίνει ὁλονὲν μεταβαλλόμενος. Ἀλλ' ἐὰν τοῦτο εἶναι μία ἀλήθεια, εἶναι ἐξ ἴσου ἀναμφισβητήτως βέβαιον, ὅτι ἡ μεταβολὴ ἡ ὁποία συντελεῖται, εἶναι ἀνάγκη καὶ εἶναι συμφέρον ὅλων, μικρῶν καὶ μεγάλων, ἀτόμων καὶ συνόλου, κοινωνιῶν καὶ κρατῶν, ὅπως ***συντελεσθῇ ἡμέμᾳ καὶ βαθμιαίως***, ἄνευ συγκλονισμοῦ, ἀπειλούντων νὰ θρυμματίσουν τὰς ἀρθρώσεις τοῦ πολυπλόκου ὀργανισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀποτελοῦν αἱ σημεριναὶ κοινωνίαι. Καὶ ἡ προσπάθεια αὕτη εἶναι κύριον μέλημα ὅλων ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων ἔφερεν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Κρατῶν καὶ τῶν λαῶν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦν τὸ Κράτος καὶ τὰς ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτοῦ ἐκπορευομέμας ἐξουσίας.

Εἰς αὐτὰς ἐναπόκειται νὰ χαλιναγωγήσουν τὰς ἀχαλινώτους ροπὰς καὶ ὀρέξεις, νὰ δώσουν μίαν κατεύθυνσιν εἰς τα μεγάλα Κοινωνικὰ ρεύματα τὰ ὁποῖα παράγονται ἐκ τῆς ἀγρίας πάλης τῆς ἐπικρατήσεως καὶ τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος τῆς ζωῆς καὶ νὰ ρυθμίσουν τὴν κίνησιν, ***ἐμποδίζοντες τὰς ἀποτόμους μεταπτώσεις καὶ τοὺς αἰφνιδίους τιναγμούς.*** Καὶ πρὸς τοῦτο δέον νὰ ὁπλισθοῦν διὰ θελήσεως, διὰ φρονήσεως, διὰ προγράμματος τοῦ ὁποίου αἱ βάσεις νὰ εἶναι ἡ ἁρμονικὴ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων τοῦ συνόλου ἀλλὰ καὶ ἡ δραστηρία ἐπέμβασις παντοῦ ὅπου ὁ κίνδυνος ἀναφαίνεται.

Διότι, ἄν, σήμερον εἶναι μακρὰν ὁ κίνδυνος, αὔριον θὰ πλησιάσῃ Καὶ ἄν σήμερον αἱ ἀπεργίαι κηρύσσωνται διὰ νὰ ἐπιτύχουν ἕν μέρος, αὔριον θὰ ἐκσπάσουν διὰ ν' ἁρπάσουν τὸ ὅλον.

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Πρόεδρος
«Συνταγματικῆς Νεολαίας»

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΚΡΕΜΑΝΤΑΛΑΣ

Γύριζε προχθὲς στοὺς δρόμους τοῦ Πολυγύρου. Ἦταν ξένος ἕνας ἄντρακλας μέχρι ἐκεῖ ἀπάνω. Σωστὸς «κρεμανταλᾶς». Ἡλικίας ἴσιαμε σαράντα χρονῶν. Ψηλός, γερός, εὔσωμος, μὲ σηκωμένους ὤμους, μὲ πλατὺ στῆθος καὶ μὲ τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου ροδοκόκκινο, προδίδον ὑγείαν ζηλευτήν. Ἡ περιβολή του ὅμως βρισκόνταν σὲ ἄθλια κατάσταση: Τὸ σακάκι, ξεθωριασμένο καθετί, μὲ τὰ μανίκια τρύπια στοὺς ἀγκῶνες, τὸ πανταλῶνι μπαλωμένο στὰ γόνατα καὶ τὸν πισινὸ καὶ λιγδιασμένο σὲ διάφορα μέρη, τὰ παπούτσια ξεχαρβαλωμένα ματοκέφαλα καὶ μόλις συγκρατούμενα στὰ πόδια, καὶ τὸ χρωματιστὸ πουκάμισο, χωρὶς δικό του κομμάτι, μπάλωμα πάνω στὸ μπάλωμα καὶ ξεσκισμένο σὰ νὰ τῶφαγαν τὰσκυλιά. Ὅλα αὐτὰ ἔδιναν στὸν ἄνθρωπο κάποια ἀλητική ὄψη. Καπέλο δὲν φοροῦσε καὶ τὰ ἄφθονα μαῦραμαλλιά του, τὶς οἶδε ἀπὸ πόσον καιρὸ ἀκούρευτα, ἔφταναν μέχρι τὸ γιακὰ τοῦ σακακιοῦ. Βάδιζε σιγά, σὰν νἄταν φοβισμένος μήπως καὶ συναντήσει κανένα γνώριμο.

Ἀπὸ περιέργεια τὸν παρακολούθησα.

Ὅταν ἔφτασε στὸ μπακάλικο, σταμάτησε λίγο στὸ πεζοδρόμιο, σκούπισε μ' ἕνα βρώμικο μαντῆλι τὸν ἱδρῶτα τοῦ μετώπου του, κύτταξε τριγύρω του ἐρευνητικά, καὶ κατόπιν προχώρησε πρὸς τὴν εἴσοδο τοῦ καταστήματος. Ὁ μπακάλης ἦλθε κοντά του:

—Τί ἀγαπάει ὁ κύριος, τὸν ρώτησε μὲ ὕφος ὄχι καὶ πολὺ εὐγενικό.

—Ἤθελα νά.....

—Τὸ μαγαζὶ ἔχει ἀτ' ὅλα, κύριε, καὶ ἐκλεκτά, ἐξηκολούθησε ὁ μπακάλης, βλέποντας ὅτι ὁ ἄγνωστος πελάτης δυσκολεύονταν νὰ τοῦ δώσῃ ἀπάντηση.

—Δὲν πρόκειται γιὰ σπουδαῖα πράγματα, κατώρθωσε ἐπὶ τέλους νὰ 'πῇ ὁ ξένος. Ὅ,τι ἔχετε εὐχαρίστηση, κύριε! Ἕνα μικρὸ βοήθημα.

—Βοήθεια, λέει; ἐπανέλαβε κατάπληκτος ὁ παντοπώλης. Τοῦ λόγου σου γυρεύσεις βοήθεια, ἕνας ἄντρακλας ὥσαμε ἐκεῖ ἀπάνω, ποὺ μπορεῖς νὰ στίψεις τὴν πέτρα; Ἄϊ, στὸ καλό σου. Χριστιανέ μου. Πήγαινε νὰ δουλέψεις. Δὲν ντρέπεσαι νὰ ζητιανεύεις κοντζάμ κρεμανταλᾶς αὐτοῦ. Ἐγὼ ἄν εἶχα τὴν ὑγεία σου θάρριχνα κάστρα καὶ ὄχι νὰ ζητιανεύω.

—Μὰ ξέρετε, κύριε.....

—Τί νὰ ξέρω, ἀδελφέ μου; Ἔτσι μάθαμε ὅλοι τώρα στὴν τεμπελιά. Κι' οἱ ζητιάνοι κάμνουν περιουσίες. Ἄσε με στὴν ἡσυχία μου.

Ὁ ἄγνωστος ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ ἔφυγε ἀπο τὸ μπακάλικο, χωρὶς νὰ προσθέσῃ λέξη. Λίγο παραπέρα τόν εἶδα νὰ σταθῇ καὶ πᾶλι καὶ νὰ βγάζει ἀπὸ τὴν τσέπη τὸ λερωμένο μαντῆλι του. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως δὲν τό ἔφερε στὸ ἱδρωμένο μέτωπο, ἀλλὰ στὰ μάτια. Κάποιο δάκρυ εἶχε κυλισθῇ στὰ ροδοκόκκινα μάγουλα. Προχώρησε μολαταῦτα καὶ στὴν πρώτη πόρταπού συνήντησε στάθηκε καὶ χτύπησε.

—Τί θέλεις ἄνθρωπέ μου; τὸν ρώτησε ἡ κοπέλλα ποὺ ἦλθε κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα.

—Μιὰ μικρὴ βοήθεια κοπέλλα μου. Εἶμαι τρεῖς μῆνες τώρα χωρὶς δουλειά.

—Τί ἔκανε, λέει: Ζητιάνος εἶσαι;

—Δὲν εἶμαι ζητιάνος. Εἶμαι ἐργατικός.

—Καὶ γιατὶ δὲν πᾶς νὰ δουλέψεις; Τὰ χέρια σου καὶ τὰ πόδια σου, δόξα τῷ Θεῷ, εἶναι περίφημα. Θηρίο σωστό!

—Καὶ τί δουλειὰ νὰ κάνω;

—Ὅ,τι βρεῖς. Ὁ ἄλλος κόσμος πῶς βρίσκει δουλειά;

—Μὰ δὲν ὑπάρχουν δουλειές.

—Ἀστειεύεσαι!.. Δὲν λές καλύτερα πῶς εἶσαι τεμπέλης; Ἄντε στὸ καλό, Χριστιανέ μου.

Ὁ ἄτυχος ὑπέστη κι' αὐτὴν τὴν προσβολὴ χωρὶς διαμαρτυρία καὶ ἐξηκολούθησε τὸ δρόμο του. Στὴ γωνιὰ τοῦ Κατσίκα ἕνας καλοντυμένος κύριος... προοδευτικὸς καὶ μὲ φίμη μεγάλου καὶ τρανοῦ.... ἀλτρουϊστοῦ, βάδιζε χάσκοντας.

—Ἕνα μικρὸ βοήθημα, κύριε. τόλμησε νὰ τοῦ πῇ ὁ ἄγνωστος «ἀλήτης» πλησιάζοντας.

—Σὰ δὲν ντρέπεσαι! Ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ καλοντυμένου, προοδευτικοῦ καὶ φιλανθρώπου κυρίου.

—Γιατὶ κύριε;

—Νὰ πᾶς νὰ δουλέψεις μαντράχαλε. Ἔχεις ὑγεία ποὺ θὰ τὴν ζήλευε ὁ καθένας καὶ ζητιανεύεις.

—Ἔχω ὑγεία, κύριε, μὰ δὲν βρίσκω δουλειά.

—Πᾶψε 'ποὺ 'κεῖ βρέ· δὲν βρίσκεις δουλειά. Μάθατε, ὅλοι σεῖς οἱ κοπρίτιδες· ὅλο στὰ χαζίρκα. Ἄϊ, στρίβε.

Καὶ ὁ «ἀλτρουϊστὴς» ἀπεμακρύνθη.

Ὁ φουκαρᾶς ὁ ἄγνωστος δὲν τόλμησε οὔτε νὰ διαμαρτυρηθῇ γιὰ τὶς βρισιὲς ποὺ ἔμασε ἀπὸ τὸν «φιλάνθρωπο». Ἔμεινε καθηλωμένος στὸ πεζοδρομιο. Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν ἄκουσα νὰ ψυθιρίζει;

—Ἀνέθεμά τον!

—Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἀναθεματίζεις, πατριώτη; Τὸν ρώτησα πλησιζοντας.

—Ποιὸς ἄλλος, κύριε; Ἀναθεματίζω τὸν πατέρα μου ποὺ μ' ἔκαμε ἔτσι γερό. Τρισαναθεματισμένος νὰ εἶναι.

—Ἀναθεματισμένος γιατί σοῦδωσε τέτοια ζηλευτὴ ὑγεία;

—Ἀκριβῶς. Αὐτὴ ἡ ὑγεία θὰ μὲ φάει, κύριε. Εἶμαι ἐργατικὸς. Δουλεύω ὁτοιαδήποτε δουλειὰ μοῦ τύχει. Ἔσκαβα στοὺς ὑπονόμους τῆς Σαλονίκης πέρισυ. Σταμάτησαν οἱ δουλειές. Πῆγα σὲ κάποιο χωριὸ στὰ Πηγάδια. Δὲν ἔχει τώρα καὶ ἐκεῖ δουλειές. Τρεῖς μῆνες τώρα δὲν ἔχω καὶ δὲν βρίσκω δουλειά. Γύρισα παντοῦ ὅλη τὴ Μακεδονία. Στὴ Φαουντένσιον,στὰ καπνά, στὰ δημόσια ἔργα. Πουθενά. Ἔμαθα πῶς μπορεῖ νὰ βρεῖ κανένας δουλειὰ στὴ Χαλκιδική. Ἤρτα κι' ἐδῶ. Γύρισα ὅλον τὸν κάμπο. Ζήτησα νὰ μὲ πάρουν θεριστή σι' ἁλώνια ἢ νὰ μὲ δώσουν ὁποιαδήποτε ἄλλη δουλειὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσω ἕνα κομμάτι ψωμί. Πουθενά, τίποτε. Δὲν ἔχει δουλειὲς κι' εἶναι χιλιάδες ἐκεῖνοι ποὺ ψάχνουν γιὰ δουλειὲς καὶ δὲν βρίσκουν. Τί νὰ κάμω; Ζητιανεύω, κύριε, γιατὶ δὲν θέλω νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πεῖνα, καὶ δὲν μ' ἀρέσει ν' αὐτοκτονήσω. Ἔχω τρεῖς μέρες νηστικός. Ὅλοι ζηλεύουν τὴν ὑγεία μου καὶ μὲ περιγελοῦν γιατὶ γυρεύω. Ἔτσι μοῦρχεται νὰ κόψω τὸ ἕνα μου ποδάρι, γαιτὶ ἄλλος τρόπος νὰ συγκινήσω τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ μοῦ δώσουν νὰ φάω γιὰ νὰ ζήσω δὲν ὑπάρχει!...

Αὐτὰ εἶναι τὰ χάλια τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Ὁ διάλογος ποὺ γράφω εἶναι «αὐτούσιος» χωρὶς προσθαφαιρέσεις. Ἔτσι στὴν ἐποχή μας καὶ ἡ ὑγεία κατήντησε νὰ εἶναι ἀφορμὴ δυστυχίας. Ἕνας σακάτης, ἕνας τυφλός, ἕνας παράλυτος, ἕνας κιτρινιάρης ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ δουλέψει θὰ βρεῖ πάντοτε τὸν πονετικὸ διαβάτη ποὺ θὰ προσέξει τὸ σακατλίκι του καὶ θὰ τὸν συντρέξει. Ἀλλοίμονον ὅμως σ' ἐκεῖνον ποὺ συνέπεσε νὰ γεννηθεῖ γερὸς καὶ ρωμαλαῖος, ὅταν θὰ τοῦ λείψῃ ἡ δουλειά. Ὁ φουρνάρης δὲν ἔχει οὔτε ἕνα κομμάτι ψωμὶ γι' αὐτὸν, ὁ μπακάλης οὔτε μιὰ δραχμὴ καὶ ὁ καλοντυμένος κύριος τὸν περιλοῦζει μὲ βρυσιές:

=Πήγαινε νὰ δουλέψεις Χριστιανέ μου (βλέπετε εἴμαστε καί.... «Χριστιανοί»), τέτοιος κρεμανταλᾶς ποὺ εἶσαι....

Κοινωνικὴ ὀργάνωσις μιὰ φορά!!!! Ὄχι πέζουμε.....

Λ. Συρ- ς

ΥΠΕΡΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΒΡΟΧΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίας αἱ ζημίαι ἐν Μακεδονίᾳ συνεπείᾳ τῶν τελευταίων βροχῶν ὑπερβαίνουν τὸ δισεκατομμύριον.

Οἱ ἀγρόται οἱ ὁποῖοι τὸ παρελθὸν ἔτος παρέδωσαν εἰς τὴν συγκέντρωσιν 80 ἑκατομμύρια ὀκάδες σίτου δὲν θὰ παραδώσουν ἐφέτος οὔτε 50. Ζημίαι ἐπίσης ἐσημειώθησαν εἰς τὰς ἀμπέλους καὶ καπνά.

Ἀπὸ τὰς βροχὰς αὐτὰς ὠφελήθησαν μόνον ὁ βάμβαξ καὶ ὁ ἀραβόσιτος.

Οἱ ἀγρόται θὰ ζητήσουν τὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους οἰκονομικὴν ἐνίσχυσίν των.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΕΜΕΡΣΟΝ

ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Διὰ τὰ χωρία ὅπου δὲν ὑπάρχει ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, εἰδικὰ Ραδιόφωνα μὲ μίαν μόνον μπαταρίαν. Δαπάνη συντηρήσεως ἐλαχίστη.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.—Μεγάλαι εὐκολίαι πληρωμῆς.

Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Χαλκιδικὴν
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ καὶ ΓΕΩΡΓ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ
Πολύγυρος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 106.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Ε.Ο Ν Χ

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς 7 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίσεων προσφορῶν, ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς τμημάτων τῶν ὑπ' ἀριθ. 10, 11, 7, 1, 2, καὶ 5 ἐπαρχιακῶν ὁδῶν τοῦ Νομοῦ Χαλκιδικῆς διὰ δαπάνης δραχμ. 925.000 ἐννεακοσίων εἴκοσι πέντε χιλιάδων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐν τῷ Νομαρχιακῷ Κατασηήματι τὴν ἑβδόμην (7ην) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἡμέραν Παρασκευὴν ἐνώπιον τῆς ἐκτελεστικῆς τοῦ Ταμείου Ἐπιτροπῆς ἡ δὲ παραλαβὴ τῶν ἐγγράφων προσφορῶν θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας καὶ θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας ἀκριβῶς. Ὡς ἐγγύησις ὡρίσθη γραμμάτιον παρακαταθήκης δραχ. 60 000 ἑξήκοντα χιλιάδων.

Γίνονται δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι ἢ ἐργολάβοι Ἑταιρεῖαι Δημοσίων ἔργων κεκτημένοι τὰ νόμιμα προσόντα.

Ἡ μελέτη τῶν ἔργων μετὰ τῶν σχετικῶν εὕρηνται παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χαλκιδικῆς καὶ παρ' ἧς παρέχονται σχετικαὶ πληροφορίαι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς ὥρας ἀκροάσεως τῶν Πολιτῶν.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 7)7)1936

Ὁ Νομάρχης Χαλκιδικῆς
ὡς Πρόεδρος τοῦ Ε.Τ.Ε Ο Ν.Χ.
Β. ΚΟΡΦΙΩΤΑΚΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 565

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ἁγίου Μάμαντος

Διακηρύττει ὅτι:

Συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτ. Συμβουλίου κυρωθείσης καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3920 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1936 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8—12 π. μ. ἐν Ἁγίῳ Μάμαντι καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν (καφενεῖον Ἀθ. Σαμαρᾶ) ἐνώπιν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Συμβουλίου Νικ. Σαμαρᾶ, ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐνοικίασιν τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐμποροπανηγύρεως Ἁγίου Μάμαντος συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἀρχικῆς διακηρύξεως τοῦ Κοινοτ. Συμβουλίου ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι ἐν Πολυγύρῳ μὲν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Νομαρχίας, ἐν Ἁγίῳ Μάμαντι δὲ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος.

Ἀπαραίτητον τυγχάνει ἡ προσκόμισις εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴν γραμματίου συστάσεως παρακαταθήκης δραχ. 30.000 καὶ ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΣΤΕΡ. ΟΥΖΟΥΝΗΣ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ

"ΚΙΛΤΣΕΚ,,

ΠΡΟΪΟΝ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ

ΣΟΚΟΥ (ΠΑΛΑΙΑΣ ΣΤΑΝΤΕΡ)

Ἀποτελεσματικώτατον

Ἀνώτερον πάντων

Πωλεῖται παρὰ τῷ
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΝΗ
ἐν Πολυγύρῳ

Δραχ. 60 κατ' ὀκᾶν λιανικῶς.

Χονδρικῶς μὲ ἀνάλογον ἔκπτωσιν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΔΕΑ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ὑμῶν γραφομένων τελευταίως περὶ τῶν σεισμοπαθῶν καὶ τῶν ὑποδείξεων πρὸς ὁμαδικὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτῶν Χαλκιδικῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὰ κάτωθι.

Κατόπιν τῆς ἐπὶ μῆνας συνεχιζομένης ἀναβλητικότητος καὶ ἀδιαφορίας τῶν ἐν Ἀθήναις ἅρμοδίων διὰ τὴν σύναψιν τοῦ διὰ τὴν στέγασιν ἀναγκαιοῦντος δανείου καὶ πρὸ τῆς ἀπειλῆς νὰ ἴδωμεν συναπτόμενον τοιοῦτον 80 ἑκατομμυρίων, ὡς ἐζητήθη, διὰ τὴν Κόρινθον εἰς βάρος τῆς Χαλκιδικῆς, ἀπηύθηνα πρὸς τοὺς κ. κ. βουλευτὰς Τερζόγλου, Βασιλικοῦ καὶ Κότσιανον τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, παρακαλῶν ὅπως κατέλθωσι εἰς Ἀθήνας, ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ἅπαντες ἀξιώσωμεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἄμεσον σύναψιν τοῦ δανείου.

«Ἀριθ. 18966)19—6—36

Βουλευτὰς Τερζόγλου, Βασιλικοῦ, Κότσιανον Θεσ)νίκην

Συνεχιζομένης παρελαύσεως συνάψεως δανείου κρίνω ἐπιβαλλομένην κοινὴν ἐν Ἀθήναις αὐτοπρόσωπον πίεσιν ἐνέργειαν ἐντὸς ἑβδομάδος. ΔΕΑΣ»

Εἰς τὴν ἔκκλησίν μου προσῆλθε μόνον ὁ κ. Τερζόγλου. μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐγένοντο αἱ δέουσαι ἐνέργειαι. Τὴν ἠγνόησαν παντελῶς ἐπὶ 14 ἤδη ἡμέρας οἱ κ. κ. Βασιλικοῦ καὶ Κότσιανος.

Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι κοινὴ συσσωματωμένη ἐνέργεια καὶ τῶν τεσσάρων βουλευτῶν Χαλκιδικῆς θὰ εἶχεν ἄμεσα ἀποτελέσματα, ὄχι μόνον διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ γενικὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας μας.

Ὡς βλέπετε, κ. διευθυντά, ὑπάρχει ἐκ μέρους ἡμῶν ἅπασα ἡ διάθεσις συνεργασίας μετὰ τῶν λοιπῶν συναδέλφων. Δὲν πταίωμεν ἡμεῖς ἐὰν ἀποκρούεται ἡ συνεργασία αὕτη. Πάντως παρὰ τὴν ἀπαγοήτευσιν ποὺ ἠσθάνθη ιεν ἐκ τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς, θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἔστω καὶ παρεξηγούμενοι τὴν πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἄχαρι προσπάθειάν μας.

Μετὰ τιμῆς
Ν. ΔΕΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΤΑΞΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΛΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡ)ΚΗΣ

Α΄. Προσόντα.

Πᾶς ἰδιώτης διὰ νὰ καταταγῇ εἰς τὸ Ὅπλον τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἀπαιτεῖται:

1) Νὰ ἔχῃ πρὸ ὑπηρετήσει εἰς τὸν Στρατὸν ἢ τὸ Βασιλικὸν Πολεμικὸν Ναυτικόν. νὰ ἔχῃ δὲ ἀπολυθῇ ὡς ἱκανὸς μὲ τὴν διαγωγὴν τοὐλάχιστον καλήν.

2) Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 26 ἐτῶν.

3) Νὰ ἔχῃ ἀνάστημα ἀπὸ 1 65 τοῦ γαλλικοῦ μέτρου καὶ ἄνω (ἄνευ ὑποδημάτων).

4) Νὰ ἔχῃ ἀρκετὰς γραμματικὰς γνώσεις, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ εὐχερῶς.

5) Νὰ εἶναι εὔρωστος καὶ ὑγιής.

6) Νὰ εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος καὶ ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων.

7) Νὰ ἔχῃ λευκὸν τὸ ποινικὸν Μητρῷόν του καὶ εἰδικῶς νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν οὐδὲ εἰς ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην ἕνεκά τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων.

καὶ 8) Νὰ ἔχῃ ἐπιδείξει καλὴν διαγωγὴν ὡς ἰδιώτης μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς του ὑποχρεώσεως βεβαιουμένης ταύτης διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Β΄ Δικαιολογητικά.

Ἕκαστος κατατακτέος δέον νὰ ὑποβάλῃ τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

1) Αἴτησιν κατατάξεως. χθησομένην ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ Ἀξιωματικοῦ Χωρ)κῆς τοῦ τόπου.

2) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Προέδρου Κοινότητος ἢ Δημάρχου

3) Πιστοποιητικὸν ἐκ τοῦ Ποινικοῦ Μητρῴου τοῦ Πρωτοδικείου

4) Πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Στρατολογικοῦ Γραφείου.

καὶ 5) Τὸ ἐκ τοῦ Στρατεύματος ἢ τοῦ Βασιλικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἀπολυτήριόν του (φύλλον πορείας)

Σημείωσις. Τὰ ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ δέον νὰ ἔχωσιν ἐκδοθῇ ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ πρὸ τῆς ὑποβολῆς των.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Στρατολογίας τοῦ Ἀρχηγείου Βασιλικῆς Χωροφυλακῆ).

ΠΕΝΘΗ

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Θεσ)νίκῃ τὴν 5ην τρέχοντος ἡ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

σύζυγος Βασιλείου Χριστίδου

Εἰς τὸν σκληρῶς πληγέντα σύζυγον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ κ. Χρίστου Χριστίδου ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἐκφράζει τὰ πλέον θερμὰ καὶ εἰλικρινὴ συλλυπητήριά της.

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἔτσι οὗτοι, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ἀγανακτήσεως πιεζόμενοι, ***ἤρχισαν*** «δι' ἐκτρόπων καὶ παρανόμων μέσων»—ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ ἡ Ἀστυνομία— νὰ διεκδικοῦν τὰ δίκαιά των. Καὶ τὰ «ἔκτροπα» θὰ ἔχουν συνέχειαν. Καὶ συνέχειαν κάθε ἄλλο παρὰ ἀκίνδυνον ἴσως—ἴσως καὶ αἱματηράν. Διότι ὁ ἀποτερματισμὸς δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη. Διότι ἡ διανομὴ τῶν χωραφιῶν ἑνὸς ἑκάστου ἰδιοκτήτου δὲν ἐγένετο ἀκόμη. Καὶ δ.' ὅλα αὐτὰ δὲν φταίγουν καὶ δὲν θὰ φταίγουν οἱ κάτοικοι. Μόνος ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία δὲν ἐννοεῖ νὰ καταλάβῃ, ὅτι διὰ νὰ φωνάζουν τόσον καὶ διὰ νὰ φθάνουν εἰς τέτοια μέσα οἱ κάτοικοι Ταξιάρχου, δὲν πρόκειται περὶ ζητήματος ὁμαδικῆς ἀνισορροπίας ἢ ἰδιοτροπίας, οὔτε περὶ «ψιλοπηδήματος». Εἶναι ζήτημα ΖΩΗΣ δι' αὐτούς, καὶ δι' αὐτὴν ἀγωνίζονται μετὰ τόσου πείσματος καὶ φανατισμοῦ. Καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἐννοεῖ βλακωδῶς καὶ ἀσυνειδήτως νὰ τοὺς τὴν ἀφαιρέσῃ ἡ Κυβέρνησις. Εὖγε ιη !!!

Ἀλλ' ὑπάρχουν εἰς τὴν Ἑλλάδα—εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἂν προτιμᾷ ἡ Κυβέρνησις—δάση ἀνεκμετάλλευτα χιλιάδων ὅλων στρεμμάτων. Ἕνα ἐξ αὐτῶν ἂς παραχωρηθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἂς ἀφαιθοῦν στὴ φτώχεια των καὶ στὴ κακομοιριά των οἱ κάτοικοι Ταξιάρχου. Διατὶ ἐπιμένει ἡ Κυβέρνησις τόσον πεισμώνως νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς Ταξιαρχιώτας τὰ κοινοτικά των δάση ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων καὶ μόνον ἐξασφαλίζουν τὴ λίγη σίκαλη ποὺ χρησιμοποιοῦν ὡς τροφήν των; Εἶναι ἐξωφρενισμὸς καὶ ἀπανθρωπία νὰ μὴ συναισθάνεται ἡ Κυβέρνησις τὸ ***χαροπάλαιμα*** τῶν δυστυχῶν Ταξιαρχιωτῶν. Καὶ ὁ πλέον ἀδαὴς διαπιστώνει μὲ τὴν πρώτη ἁπλῆν ματιὰ τὴν φριχτὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιέλθουν οὗτοι ἂν νομιμοποιηθῇ τελεσιδίκως ἡ κατάστασις αὐτή. Ἂς μὴ τοὺς ἐξωθήσῃ λοιπόν, ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰ ἔσχατα. ***Ἂς τοὺς ἀφήσῃ νὰ ζήσουν...***

ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μαθητικοῦ συσσιτίου ἀπόρων μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου

Α! ΕΣΟΔΑ (α! εἰς χρῆμα)

1) Ἐξ εἰσφορῶν διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου	δραχ. 2110
2) Διαφόρων φιλανθρώπων	4056
3) Εἰσφορᾶς Δήμου Πολυγύρου	δραχ. 4000
4) Εἰσφορᾶς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας	δραχ. 4000
5) Ἐξ ἀντιτίμου περισσεύσαντος ἐλαίου	δραχ. 693
Ἐν ὅλῳ	δραχ 14859

(β! εἰς Εἴδη)

1) Ἔλαιον ἐξ εἰσφορῶν κατοίκων Πολυγύρου	ὀκάδ. 85
2) Ἐλαῖα ἐξ εἰσφορῶν κατοίκων Πολυγύρου	ὀκάδ. 68

Β! ΕΞΟΔΑ

1) Δι' ἀγορὰν διαφόρων εἰδῶν τροφίμων	δρ. 7747.25
2) Δι' ἀγορὰν ἄρτου	» 6215.60
3) Διὰ γενικὰ ἔξοδα (μισθὸς μαγείρου	δρ 850.
4) Ὑπόλοιπον κατατεθὲν εἰς τὸ Σχολικὸν Ταμεῖον τοῦ Γυμνασίου	δρ. 46 15
Ἐν ὅλῳ	δραχμ. 14859.—

Τὸ Γυμνάσιον δημοσιεῦον τὸν ὡς ἄνω ἀπολογισμὸν τοῦ Συσσιτίου τῶν ἀπόρων μαθητῶν του ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας του εὐχαριστίας α) πρὸς τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πολυγύρου διὰ τὴν σημαντικὴν ἐκ μέρους τοῦ Δήμου οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συσσιτίου καὶ β) πρὸς ὅλους τοὺς ἀξιοτίμους φιλανθρώπους Κυρίας καὶ Κυρίους, οἵτινες διὰ τῶν εὐγενῶν εἰσφορῶν των σπουδαίως ἐνίσχυσαν τὴν προσπάθειαν τοῦ Σχολείου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τροφῆς τριάκοντα πτωχῶν μέν, ἀλλὰ κατὰ πάντα ἀξίων ὑποστηρίξεως μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ἐπὶ πέντε σχεδὸν μῆνας, καθ' οὗ ἐλειτούργησε τὸ συσσίτιον. διαδηλώσαντες οὕτω ὅτι ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν μεγάλην ἀρετὴν τῆς φιλανθρωπίας καὶ ἀσκοῦσι ταύτην ἐν τῷ βίῳ των.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Γυμνασίου)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἀριθ. 2.638

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδικης Συκιᾶς Γεώργιος Ἠλία Παπασπυρόπουλος, κατοικοεδρεύων ἐν Συκιᾷ.

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Μιχαὴλ Λεάνη κατοίκου Θεσσαλονίκης δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου Ἀστερίου Πάργα, κατοίκου Συκιᾶς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2862 τοῦ 1935 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Πρωτοδικῶν δραχμὰς 12.680 μέχρι τῆς 20ης Φεβρουαρίου 1936 ὅτε ἐκοινοποιήθη ἐπιταγή. τοὺς περαιτέρω δὲ τόκους τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 10,000 ἀπὸ 15ης Ἰανουαρίου 1934 μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει, θέλουσιν ἐκτεθῇ εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, τὴν 19ην Ἰουλίου 1936, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας ἐν Συκιᾷ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Νικολάου Κωτσίδη 1ον) Μία πετρελαιομηχανὴ ἐν ψυχρῷ προελεύσεως Ἀγγλικῆς ἔχουσα τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ σημεῖα.Ροῦστον—Χόρζων Νο 128.104 δυνάμεως ἵππων 22 μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν παραρτημάτων καὶ ἐξαρτημάτων ἤτοι τροχαλιῶν κ. λ. π. ἐν καλῇ καταστάσει λειτουργοῦσα, ὡς καὶ ἐν ζεῦγος μυλοπετρῶν, ἐκτιμηθέντων ἁπάντων τῶν ἄνω ἀντὶ δραχμῶν 90.000. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσεται τὸ τρίτον τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ 30.000. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Πολυγύρου ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας. Τὸ φερέγγυον ἢ μὴ τῶν πλειοδοτῶν ἔσεται τῆς ἐκλογῆς μου, τὰ δὲ κυρήκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. ὁ δὲ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν τυχὸν ἐλλειπεῖ περιγραφὴν τῶν ἐκπλειστηριαζομένων κινητῶν ἢ διὰ πᾶσαν διεκδικησιν αὐτῶν παρὰ τρίτου.

Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Συκιᾷ σήμερον τὴν ἐννάτην (9ην) Ἰουλίου 1936 καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ καταστήματι, οἰκίᾳ καὶ ἰδιοκτησίᾳ Ἀνδρέου Λεωνίδου κειμένῃ παρὰ τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ Συκιᾶς, ἔνθα συμβολαιογραφῷ.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Συκιᾶς.

(Τ. Σ.) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΗΛΙΑ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΤΗΣ Μ. Υ. Κ.

Ὁ κ. Βασίλειος Π. Κορφιωτάκης Νομάρχης Χαλκιδικῆς μᾶς διεβίβασε τὴν κάτωθι ἀπάντησίν του εἰς δημοσίευμά μας σχετικὸν μὲ τὴν πλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν θέσεων τῆς Μ. Υ. Κ.

«Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 5060 περὶ τύπου κλπ. σᾶς προσκαλῶ ὅπως εἰς τὸ ἀμέσως ἑπόμενον φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ἤτοι τὸ ἐκδοθησόμενον τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 12ην Ἰουλίου 1936, δημοσιεύσατε τὴν παροῦσαν εἰς ἀπάντησιν δημοσιεύματός σας, δι' οὗ ἐπεκρίνατε τὴν παροῦσαν εἰς τὴν μὴ δημοσίευσιν εἰς ἐντόπιον ἐφημερίδα προκηρύξεως ἡμῶν περὶ πληρώσεως τῶν χηρευουσῶν θέσεων μηχανικοῦ καὶ ἐργοδηγοῦ τῆς Μ. Υ. Κ. καταχωρισθέντος εἰς τὴν 4ην σελίδα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 112)166 τῆς 5 Ἰουλίου 1936 φύλλου, δι' ὁμοίων τυπογραφικῶν στοιχείων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει τοῦ ἐν λόγῳ δημοσιεύματος (διὰ τὸν δυσφημιστικὸν καὶ ἐξυβριστικὸν χαρακτῆρα τοῦ ὁποίου ἐπιφυλλάσσομαι τὴν ἄσκησιν παντὸς νομίμου δικαιώματός μου) ἄνευ δὲ οὐδεμιᾶς παρεμβολῆς ἢ παραλείψεως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 28)31 Ὀκτωβρίου 1935, ὡς οὗτος ἰσχύει τροποποιηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 30)30 Δεκεμβρίου 1935, αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ δημοσιεύουν παρομοίου εἴδους, ὡς ἡ προκειμένη, προκηρύξεις εἰς δύο τοὐλάχιστον «ἡμερησίας» ἐφημερίδας ὧν ἡ μία τῶν Ἀθηνῶν. Ἐκ τοῦ Νόμου ἄρα ρητῶς ἐπιβάλλεται ἡ εἰς ἡμερησίας ἐφημερίδας δημοσίευσις, ἀποκειμένης μόνον εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀρχῆς τῆς εἰς πλείονος τῶν δύο τοιούτων (ὧν ἡ μία τῶν Ἀθηνῶν) δημοσιεύσεως. Κατὰ ταῦτα ὅθεν ὑπῆρχεν ἐκ τοῦ Νόμου κώλυμα δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως εἰς ἐντόπιον ἐφημερίδα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἐν τῷ Νομῷ Χαλκιδικῆς οὐδεμία ἡμερησία ἐφημερὶς ἐκδίδεται.

Ἁρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν τῷ πρὸς ὃν αὕτη ἀπευθύνεται, ἀντιγράφων ταύτην ἐπὶ λέξει εἰς τὸ ἐπιδοτήριον.

Ὁ προσκαλῶν
Β Κορφιωτάκης
Νομάρχης Χαλ)κῆς»

Σημ. «Φωνῆς». Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Νομάρχου οὐδαμῶς ἀλλοιώνει τὴν ***οὐσίαν*** τοῦ ζητήματος. Ἡ θητεία τοῦ μηχανικοῦ τῆς Μ. Υ Κ κ Ζαχαριάδου ἔληγε τὴν 30ην Μαΐου. Καὶ τὴν ἡμέραν ταύτην ἔπρεπε τηρουμένων ἐν τῷ μεταξὺ ὅλων τῶν διατυπώσεων νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν θέσιν του ὁ ἀντικαταστάτης του ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζεται ἡ ἀνωμαλία νὰ παραμένῃ ἡ Μ Υ.Κ. ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀκέφαλος καὶ συνεπῶς νεκρὰ ἐπὶ μεγίστῃ βλάβῃ τῶν Κοινοτήτων. Καὶ τὴν εὐθύνην τούτου ὑπέχει ἀκεραίαν ἡ Νομαρχία.

Ὑπῆρχε δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἐπιβάλλων τὴν ἄμεσον πλήρωσιν τῆς χηρευούσης θέσεως: Ἡ ἀποτυχία τοῦ Μηχανικοῦ. Δυνατὸν ὁ κ. Ζαχαριάδης νὰ ἦτο ἄριστος ἐπιστήμων καὶ εὐγενέστατος κύριος πλὴν ὅμως ὁμολογουμένως καὶ κατὰ τὴν διαπίστωσιν πολλῶν Κοινοτήτων ἠστόχησε εἰς τὸ εἰδικὸν ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβε.

Ὁ κ. Νομάρχης μᾶς ἀπαντᾶ ἁπλῶς εἰς τελευταῖον δημοσίευμά μας ἐπικρίνον τὴν μὴ δημοσίευσιν τῆς προκηρύξεως εἰς ἐντόπιον ἐφημερίδαν καὶ προβάλλει κώλυμα ἐκ τοῦ Νόμου.

Τὴν ἐπανόρθωσιν ταύτην δημοσιεύομεν ἐκ καθήκοντος ἀμεροληψίας ἀνωτέραν, πλὴν ὅμως αὕτη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψῃ τὰς εὐθύνας τοῦ κ. Νομάρχου διὰ τὴν ἀρρυθμίαν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὴν Μ. Υ. Κ.

ΩΡΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ

Ὁ νέος Νομάρχης μας καθιέρωσε τελευταίως καὶ τὸ—ἄγνωστον μέχρι τοῦδε εἰς τὰ... χρονικὰ τῆς Νομαρχίας Χαλκιδικῆς—σύστημα τῶν «ὡρῶν ἀκροάσεως τῶν πολιτῶν» Εἶναι δὲ αὗται αἱ ἑξῆς: 10 30΄ π. μ. 12.30΄ καὶ 5—6 μ μεσ.

Φαντάζετσι τώρα ὁ καθεὶς τί γίνεται. Πλῆθος πολιτῶν περιμένουν καθ' ἑκάστην ἔξωθι τῶν γραφείων τῆς Νομαρχίας διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ κεκανονισμένη ὥρα «ἀκροάσεως» καὶ νὰ εὐδοκίσουν οἱ τῆς Νομαρχίας νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδον.

Καὶ ἡ ἐργασία τῶν πλείστων ἐκ τῶν ἀναμενόντων... «ἀκρόασιν» πολιτῶν συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὴν ὑποβολὴν μιᾶς αἰτήσεως, τὴν θεώρησιν ἑνὸς πιστοποιητικοῦ καὶ τὰ παρόμοια. Ἐργασία δηλαδὴ ἑνὸς δευτερολέπτου καὶ χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως «ἀκρόασιν». Καὶ ὅμως ὑποχρεοῦνται νὰ περιμένουν κάτω ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς «ἀκροάσεως».

Πολλοὶ ἐκ τῶν πολιτῶν αὐτῶν εἶναι περαστικοὶ ἀπὸ τὸν Πολύγυρον καὶ ἀναλαμβάνουν ὡς ἐκ περισσοῦ τὴν διεκπεραίωσιν καὶ διαφόρων μικρῶν ὑποθέσεων τῶν συγχωριανῶν των εἰς τὰ ἐνταῦθα γραφεῖα. Ἢ ἔχουν καὶ ἄλλας ἐργασίας εἰς τὸ Δασαρχεῖον π. χ. τὸ Ταμεῖον,τὴν Ἐφορείαν, τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον, τὰς ὁποίας ἐπείγονται νὰ τελειώσουν τὸ συντομώτερον διὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἐργασίας των. Ἔλα, ὅμως, ποὺ ἡ Νομαρχία ἔχει ὥρας «ἀκροάσεως!!!...» Ἐν τῷ μεταξὺ τὰ γραφεῖα κλείνουν καὶ οἱ ἀναμένοντες κάθονται διὰ τὴν ἐπαύριον. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπαύριον τὰ ἴδια ἀκριβῶς παθαίνουν, διότι ἡ «ἀκρόασις» τοὺς τρώγει ὅλην τὴν ἡμέραν. Ὡς που ἀναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψουν οἱ πλεῖστοι ἄπρακτοι εἰς τὰ χωρία των.

Ἔτσι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὴν Νομαρχίαν μας εἶναι.... πλήρης. Κάτι παραπάνω μάλιστα: Ἄφθαστος. Ἀρκεῖ νὰ βιάζωνται οἱ χωριᾶτες νὰ τελειώσουν μιὰ ὥρα γρηγορώτερα γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὰς ἐργασίας των.

Καὶ ὕστερα μᾶς λένε πὼς μόνον ἀπὸ «πολεμοχαρῆ» διάθεσιν κατακρίνομεν τοὺς ὑψηλοτάτους τῆς Νομαρχίας μας....

Μήπως ὁ κ. Νομάρχης Χαλκιδικῆς νομίζει ὅτι εὑρίσκεται εἰς τὴν Βιέννην ;;...